

Vergaderjaar 1992-1993

22 721

Wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen en enkele andere wetten (aanpassing aan de voltooiing van de interne markt)

Nr. 6

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 29 september 1992

ALGEMEEN

1. Inleiding

De leden van de fracties van het CDA, de PvdA, de VVD en Groen Links hebben met belangstelling van het wetsvoorstel kennis genomen, hetgeen mij genoegen doet.

De leden van de CDA-fractie vragen aan te geven of en in hoeverre vanuit de onderwerpen die in dit onderhavige wetsvoorstel worden geregeld een bijdrage tot een werkbare, althans beter werkbare, situatie kan worden geleverd. Hierbij refereren deze leden aan het feit dat zij in het voorlopig verslag bij het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 (22 712) aandacht hebben gevraagd voor een aantal knelpunten.

Ervan uitgaande dat deze leden met hun vraag doelen op de administratieve last verbonden aan de vastlegging van de zogenoemde intra-communautaire transacties, merk ik op dat het onderhavige wetsvoorstel leidt tot enige vermindering van administratieve lasten op het gebied van het douanerecht. Immers in verband met de voltooiing van de interne markt vervallen de op het douanerecht gebaseerde controles aan de binnengrenzen. De met deze controles samenhangende administratieve lasten komen derhalve ook te vervallen. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan de lasten verbonden aan de vergunningen en aangiften die betrekking hebben op het intra-communautaire verkeer van goederen.

De leden van de PvdA-fractie vragen allereerst of een integrale herplaatsing van de wet niet voor de hand ligt, zodat alle aan te passen verwijzingen naar het Staatsblad waarin de wet is geplaatst betrekking hebben op een Staatsblad waarin ook de citeertitel voorkomt.

Een herplaatsing op dit moment acht ik minder opportuun, aangezien

ik er naar streef – zie hierna – een nieuwe douanewet nog in 1993 het Staatsblad te laten bereiken.

De leden van deze fractie vragen voorts waarom niet van de gelegenheid gebruik is gemaakt om de wet in taalkundig opzicht in overeenstemming te brengen met de aanwijzingen inzake de wetgevings-techniek. Zij knopen daaraan vast een vraag naar de stand van zaken wat betreft de integrale herziening van de wet.

De herziening waarop deze leden doelen is onder «Taakstellende voornemens voor belangrijke fiscale voorstellen voor het jaar 1992» (Kamerstukken 1991–1992, 22 300 IX B, nr. 28) opgenomen als Algemene herziening van de douanewetgeving. Zoals uit dat programma moge blijken ligt het in mijn voornemen nog dit jaar een voorstel van wet voor een nieuwe douanewet aan de Ministerraad te zenden. De verwachting is gerechtvaardigd dat dit voorstel de Kamer in het voorjaar van 1993 zal kunnen bereiken. Het wetsvoorstel kan dan 1 januari 1994 in werking treden. Gezien deze voornemens heb ik er om redenen van efficiëntie van afgezien de AWDA voor wat het taalgebruik betreft bij de onderhavige gelegenheid te moderniseren.

In antwoord op de vraag of het gelet op de stand van de communautaire wetgeving nog wel nodig is om in de nationale wet voor de douane 222 artikelen te hebben, kan ik deze leden mededelen dat de voorbereidingen voor de nieuwe douanewet waarover ik hiervoor sprak, uitwijzen dat mogelijk met een wet van 60 tot 80 artikelen zal kunnen worden volstaan.

Wat hun vraag over de considerans betreft ben ik van mening dat deze de strekking van het huidige voorstel correct weergeeft.

Op de vraag van de leden van de PvdA-fractie of over het wetsvoorstel overleg met belanghebbenden is gevoerd, kan ik bevestigend antwoorden. Zij kunnen met het voorstel instemmen doch betreuren dat de aangifte ten invoer in het vrije verkeer EEG, de zogenaamde ED 30-procedure, niet meer tot de mogelijkheden behoort en bepleiten maatregelen ter compensatie van dit verlies. Ten aanzien van dit onderwerp moge ik verwijzen naar hetgeen terzake in deze memorie is opgemerkt onder «aangifte ten invoer in het vrije verkeer EEG».

De leden van de VVD-fractie vragen of de regering kan garanderen dat na 31 december 1992 inderdaad vrij verkeer binnen de Gemeenschap mogelijk zal zijn.

Waar in het kader van de behandeling van het onderhavige wetsvoorstel het vrije verkeer van goederen aan de orde is, herhaal ik het stellige voornemen om per 31 december 1992 aan de Nederlandse binnengrenzen alle douane-controles af te schaffen. Het is mij niet bekend dat enige andere Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen op het gebied van het goederenverkeer zijn verplichtingen in het kader van de voltooiing van de interne markt niet of niet volledig zou willen nakomen. Ik verwacht dan ook dat per 1 januari 1993 de douanecontroles met betrekking tot het goederenverkeer aan alle binnengrenzen zullen vervallen zodat een vrij verkeer van goederen per die datum een feit zal zijn. Ik merk daarbij nog wel op dat artikel 36 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap toelaat dat Lid-Staten uit hoofde van de bescherming van bepaalde nationale belangen (onder meer openbare veiligheid en gezondheid) specifieke verboden of beperkingen ten aanzien van de in-, uit- of doorvoer van goederen instellen. Controles op de naleving van deze verboden of beperkingen (bij voorbeeld ten aanzien van drugs en strategische goederen) zouden onder omstandigheden incidenteel ook aan de binnengrenzen kunnen plaatsvinden.

De leden van de fractie van Groen Links feliciteren de regering met het feit dat zij erin is geslaagd wetsvoorstellen die betrekking hebben op de afschaffing van de grensformaliteiten voor wat betreft de accijnzen, de BTW en de douanewetgeving tijdig in te dienen. Gaarne neem ik – namens het kabinet – deze gelukwensen in ontvangst. De leden van deze fractie zijn echter nog niet in staat om al onmiddellijk een afgewogen oordeel over de merites van dit wetsvoorstel te geven. Er bestaat bij deze leden dan ook een grote behoefte aan aanvullende informatie.

Inzake de vragen van de leden van de fractie van Groen Links over de structuur- en tariefrichtlijnen met betrekking tot de accijnzen moge ik verwijzen naar de memorie van antwoord inzake de wijziging van de Wet op de accijnzen in verband met de afschaffing van de fiscale grenzen (Kamerstukken II, 22 697) onder paragraaf twee, alwaar de stand van zaken van deze richtlijnen en de verwerking daarvan in de nationale wetgeving wordt uiteengezet. Deze richtlijnen zijn niet van invloed op het onderhavige wetsvoorstel.

2. Binnenbrengen van goederen

De leden van de PvdA-fractie is het opgevallen dat in de memorie van toelichting wat betreft de luchtvaart een voorbehoud wordt gemaakt met betrekking tot de beschikbaarheid van de informatie over de herkomst van vliegtuigen. Het – kleine – voorbehoud is gemaakt omdat het niet volstrekt zeker is dat in alle gevallen direct bij de binnenkomst van een luchtvaartuig onomstotelijk vaststaat dat dit luchtvaartuig rechtstreeks uit een andere Lid-Staat afkomstig is. Dit zal zich met name kunnen voordoen bij kleinere vliegtuigen, onder andere sportvliegtuigen. Ik ben van oordeel dat dit niet als een lacune in het systeem moet worden opgevat omdat de douane in die gevallen de bevoegdheid heeft zich door de gezagvoerder van een dergelijk luchtvaartuig nader te laten informeren en zo nodig inzage te vragen van het logboek. Indien niet kan worden aangetoond dat het luchtvaartuig rechtstreeks afkomstig is van een andere Lid-Staat dienen alsnog de formaliteiten met betrekking tot de inklaring te worden vervuld.

4. Goederenvervoer onder geleide van documenten

De leden van de PvdA-fractie vragen of de huidige nationale douanewetgeving reeds in de mogelijkheid voorziet dat afgezien wordt van het stellen van zekerheid voor het goederenvervoer onder geleide van documenten. Zij doelen hierbij kennelijk op de passage in de memorie van toelichting waarin met betrekking tot het communautaire douanevervoer wordt opgemerkt dat de desbetreffende EG-verordening de mogelijkheid biedt om het eisen van zekerheidstelling achterwege te laten. Ik merk daarbij het volgende op. De geldende communautaire wetgeving inzake communautair douanevervoer kent reeds een beperkte mogelijkheid om bij het vervoer van communautaire goederen tussen de Lid-Staten af te zien van het stellen van zekerheid. Ter zake wordt verwezen naar Verordening (EEG) nr. 1674/87 (Pb EG 1987, L 157) welke vanaf 1 juli 1988 wordt toegepast.

In Verordening (EEG) nr. 2726/90 (Pb EG 1990, L 262) betreffende communautair douanevervoer, die met ingang van 1 januari 1993 van toepassing zal zijn, wordt de mogelijkheid om af te zien van zekerheid uitgebreid tot het vervoer van niet-communautaire goederen. Aangezien de verordening rechtstreeks werkend en een ieder verbindend recht bevat, is het niet noodzakelijk, en strikt genomen zelfs onjuist, voor het

genoemde vervoer een nationale voorziening van die aard te treffen. Voorzover met de vraag is bedoeld of de nationale wetgeving tevens een dergelijke voorziening bevat voor nationaal douanevervoer, moge ik verwijzen naar artikel 161 AWDA, waarin het bedrag van de zekerheid ter beoordeling van de ambtenaar wordt gelaten. Indien de omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan dit bedrag op nihil worden vastgesteld.

In dit verband vragen genoemde leden voorts welke uitvoeringspraktijk zal worden gegeven aan de nieuwe communautaire regeling. Ik merk daaromtrent op dat de douane ten tijde van de invoering van genoemde Verordening (EEG) nr. 1674/87 de mogelijkheid tot het afzien van het stellen van zekerheid aan het bedrijfsleven heeft kenbaar gemaakt. Tot op heden heeft het bedrijfsleven slechts weinig gebruik gemaakt van deze faciliteit, daar de huidige communautaire wetgeving de toepassing hiervan beperkt tot communautaire goederen. Voor het vervoer van niet-communautaire goederen is het stellen van zekerheid thans verplicht. De meeste bedrijven maken hierbij gebruik van een doorlopende zekerheid.

Verwacht wordt dat met ingang van 1 januari a.s. de mogelijkheid tot het afzien van zekerheid veel meer zal worden toegepast, door de uitbreiding daarvan tot niet-communautaire goederen. In de praktijk wordt de vergunning tot het afzien van het stellen van zekerheid in alle gevallen verleend waarin aan de in de genoemde verordeningen opgenomen voorwaarden is voldaan.

5. Aangifte ten invoer in het vrije verkeer EEG

De leden van de PvdA-fractie vragen om een verduidelijking van de praktische voordelen die het huidige systeem van aangifte ten invoer in het vrije verkeer heeft voor vooral de opslag- en distributiesector.

De leden van de VVD-fractie zijn het eens met de regering dat het Nederlandse bedrijfsleven en met name de opslag- en distributiesector groot belang heeft bij handhaving van een mogelijkheid waarbij het huidige systeem van aangifte ten invoer in het vrije verkeer EEG in effect wordt gehandhaafd. Deze leden vinden dat een regeling moet worden ontworpen ter vervanging van de mogelijkheid om niet-communautaire goederen bij binnenkomst in Nederland de bestemming «invoer in het vrije verkeer EEG» te geven.

Naar aanleiding hiervan merk ik op dat het systeem in de praktijk de mogelijkheid biedt om niet-communautaire goederen, die bestemd zijn voor andere Lid-Staten van de EG dan Nederland, bij binnenkomst op een centraal punt vrij te maken (voor de communautaire heffingen als invoerrecht en landbouwheffingen) zonder daarbij geconfronteerd te worden met de financiële afwikkeling en risico's uit hoofde van de omzetbelasting en accijnzen. Dit laatste wordt bereikt door de goederen na de bedoelde vrijmaking hetzij, in afwachting van de nadere bestemming, onder opschorting van de betaling van de genoemde belastingen op te slaan onder douaneverband, hetzij met toepassing van het regime voor communautair douanevervoer door te zenden naar een andere Lid-Staat. Het bedrijfsleven acht het voorts van betekenis dat het huidige systeem het handelsgeheim waarborgt. Van die zijde wordt overigens erkend dat voor het behoud van de voordelen van het systeem binnen de context van de interne markt bezwaarlijk nog van een douanetechnische procedure gebruik kan worden gemaakt. Die laatste overweging stond ook centraal in het gevoerde overleg in EG-verband. De EG-partners, waarvan het merendeel ook het onderhavige systeem in

de praktijk toepast, bleken niet gekant tegen een oplossing waarmee het huidige systeem in zijn effect wordt gehandhaafd. Zij achtten het evenwel niet in overeenstemming met de beginselen van de interne markt indien daarvoor douaneformaliteiten en -controles zouden worden gehandhaafd. De oplossing waarop hiervoor wordt gedoeld is het instituut van de «fiscaal vertegenwoordiger» en de verleggingsregeling van artikel 23 van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Stb. 329), welke wordt toegestaan in de zesde BTW-richtlijn.

De intrekking van het systeem is in zoverre dwingend dat de Verordening inzake communautair douanevervoer, zoals die van toepassing is met ingang van 1 januari 1993, niet voorziet in de toepassing van de regeling voor intern communautair douanevervoer in de onderhavige situatie.

De leden van de VVD-fractie vragen aan te geven in hoeverre het uiteindelijke effect van het instellen van het instituut van de «fiscale vertegenwoordiger» voor ondernemers afwijkt van de huidige situatie. Ik merk hierover het volgende op. Voor zover het de BTW betreft heeft de importerende ondernemer thans de mogelijkheid om de goederen onder douaneverband vrij van BTW vanuit een derde land via Nederland door te voeren naar een andere Lid-Staat. Hiervoor moet deze ondernemer de goederen plaatsen onder de douaneregeling intern communautair douanevervoer. Na 1 januari 1993 vervalt deze mogelijkheid. Wanneer, na deze datum, de in te voeren goederen bestemd zijn voor een andere Lid-Staat kan de ondernemer – zo wordt inzake de omzetbelasting voorgesteld – een fiscale vertegenwoordiger inschakelen. Deze regeling is met name van belang voor niet in Nederland gevestigde ondernemers. Indien deze fiscale vertegenwoordiger gebruik maakt van de verleggingsregeling van artikel 23 van de Wet op de omzetbelasting 1968, welke mogelijkheid voor hier te lande gevestigde importeurs reeds bestaat, behoeft de BTW, die verschuldigd is ter zake van de invoer, niet voorgefinancierd te worden. Hiermee wordt hetzelfde resultaat bereikt als thans het geval is.

7. Communautair douanewetboek

De leden van de PvdA-fractie vragen een opgave van de meest recente stand van zaken met betrekking tot het Communautair douanewetboek.

De leden van de VVD-fractie vragen te bevorderen dat zo snel mogelijk en het liefst per 1 januari 1993, het Communautair douanewetboek van toepassing wordt.

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad van de Europese Gemeenschappen is tot stand gekomen op 15 mei 1992. De uitkomst van de beraadslagingen van de tweede lezing in het Europese Parlement is op 16 september 1992 naar de Raad en de Commissie van de Europese Gemeenschappen toegezonden. De voorgestelde amendementen betreffen – voor zover mij thans bekend – de comité-procedure en enkele juridische punten van technische aard. Het Britse voorzitterschap streeft ernaar het Communautair douanewetboek definitief vast te stellen medio oktober 1992. Pas na deze vaststelling heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen een rechtsbasis om de uitvoeringsverordening op het gebied van de uitvoer vast te stellen. Derhalve valt de vaststelling van deze uitvoeringsverordening niet voor eind november te verwachten. Het Communautair douanewetboek wordt van toepassing, voorzover het de uitvoer en de wederuitvoer betreft, op 1 januari 1993. De overige bepalingen zullen op 1 januari 1994 van toepassing worden.

Dit geeft de Lid-Staten één jaar om alle noodzakelijke voorbereidingen te treffen om hun wetgeving aan het Communautair douanewetboek aan te passen. Op een dergelijke voorbereidingstermijn hebben alle Lid-Staten, waaronder Nederland, aangedrongen. De voorziene inwerkingtreding met ingang van 1 januari 1994 stuit niet op bezwaren voor wat betreft een correcte werking van de interne markt. De daarvoor benodigde bepalingen van het Communautair douanewetboek (die met betrekking tot de uitvoer en de wederuitvoer) treden immers wel met ingang van 1 januari 1993 in werking.

Ten aanzien van de vraag van de leden van de PvdA-fractie hoe de regering zich de afhandeling van dit wetsvoorstel voorstelt, kan ik mededelen dat bij nadere studie van de laatste voorstellen betreffende de uitvoeringsverordening op het gebied van de uitvoer is gebleken dat de wet na aanvaarding van het onderhavige wetsvoorstel niet in strijd zal komen met eerder genoemde uitvoeringsverordening. Derhalve is een nota van wijziging naar aanleiding van die uitvoeringsverordening niet noodzakelijk, noch uitstel van de afhandeling van dit voorstel.

ARTIKELN

Algemeen

De leden van de PvdA-fractie vragen nader toe te lichten waarom de statistische waarneming van goederen in dit wetsvoorstel niet ter sprake komt, terwijl toch het wetsvoorstel als geheel blijkens de memorie van toelichting – mede het gevolg is van communautaire regelgeving op dat terrein. Ik merk hierover het volgende op.

Met het oog op de voltooiing van de interne markt is onder meer de verordening (EEG) nr. 3330/91 (Intrastat) vastgesteld (Pb EG L 316 van 16 november 1991). Deze verordening voorziet in statistische waarneming van bedoeld verkeer aan de hand van opgaven van het betrokken bedrijfsleven en wel vanaf 1 januari 1993. Aangezien daarbij niet meer gebruik zal worden gemaakt van douaneaangiften en documenten, zoals thans nog het geval is, draagt deze regeling mede bij tot de afschaffing van douaneformaliteiten- en controles op het goederenverkeer tussen de Lid-Staten. In die zin ligt zij daarbij tevens ten grondslag aan het overhavige wetsvoorstel, dat immers ten doel heeft de nationale douanewetgeving af te stemmen op de situatie waarin bedoelde formaliteiten en controles zijn afgeschaft. De nieuwe regeling voor de statistiek van de intra-communautaire handel leidt niet tot een wijziging van de AWDA omdat er geen douane-aspecten meer aan zijn verbonden. Wel zal de Statistiekwet 1950 (Stb. 1962, 367) met de regeling in overeenstemming worden gebracht.

Uit nieuwsgierigheid vragen de leden van de PvdA-fractie naar de wijze van bijhouden van verwijzingen naar andere wetten. Zij vragen zich in dit verband af of deze verwijzingen reeds met behulp van een zoekprogramma van een geautomatiseerd systeem kunnen worden getraceerd. In antwoord daarop moet ik mededelen dat verwijzingen naar de AWDA nog niet met behulp van een geautomatiseerd systeem worden bijgehouden. Ook is het praktisch niet mogelijk gebleken om door middel van elders in gebruik zijnde systemen (bij voorbeeld voor tekstverwerking) de verwijzingen naar de AWDA in andere wetten op het spoor te komen. Een en ander is daarom handmatig geschied met behulp van de ambtelijke deskundigen op dit ministerie en andere ministeries. Alhoewel daarbij een grote mate van zorgvuldigheid is betracht en het

wetsvoorstel in de voorbereidende fase onder de aandacht van alle ministeries is gebracht, kan helaas niet met volstrekte zekerheid worden gesteld dat alle verwijzingen naar de AWDA thans zijn aangepast.

Artikel I

Onderdeel A

De leden van de PvdA-fractie merken terecht op dat de onderdelen A.1 tot en met A.3 van artikel I niet zijn gekoppeld aan het eerste lid van artikel 1. Deze misstelling heb ik gecorrigeerd door middel van de bij deze memorie van antwoord gevoegde nota van wijziging. Voor het cijfer 2 na de dubbele punt in onderdeel A.2 verwijs ik naar de nota van verbetering (stuk nr. 4).

De leden van de PvdA-fractie vragen eveneens of het begrip «buitenland» geen nadere beperking behoeft tot «buiten de EG». Voorts vragen zij in welke wetsartikelen het begrip «buitenland» een rol speelt.

Door de voltooiing van de interne markt heeft het begrip «buitenland» in veel gevallen inderdaad een andere betekenis gekregen, namelijk het gebied buiten het douanegebied van de EEG. Om die reden wordt dan ook voorgesteld om in de AWDA de artikelen waar tot op heden de term buitenland wordt gehanteerd te wijzigen. In twee artikelen is echter de term buitenland gehandhaafd. Dit betreft allereerst artikel 60, tweede lid, waarin is voorzien dat een in het buitenland aangebrachte verzegeling in Nederland wordt aanvaard. Deze verzegeling kan zijn aangebracht in een andere Lid-Staat dan wel in een land buiten de EG, afhankelijk van uiteraard de plaats waar het vervoer is gestart en de toegepaste douaneregeling met betrekking tot het vervoer. Handhaving van de term buitenland in dat artikel is derhalve juist. Voorts wordt de term buitenland nog gehanteerd in artikel 16, eerste lid. Dit artikel bepaalt dat eerste en laatste kantoren worden gevestigd op plaatsen welke voor handel en verkeer met het buitenland van genoegzaam belang zijn. Hoewel uit de context van het onderhavige wetsvoorstel kan blijken dat de term buitenland in dit geval nog slechts betrekking kan hebben op derde landen, zijnde andere landen dan Lid-Staten van de EEG, heb ik, om elk misverstand te voorkomen, in de vraag van de leden van de PvdA-fractie aanleiding gevonden om door middel van de bij deze memorie van antwoord gevoegde nota van wijziging de term buitenland in artikel 16 te laten vervallen.

Onderdeel B

De leden van de PvdA-fractie vragen wat in artikel 3 van de AWDA moet worden verstaan onder goederen welke na aangifte ten invoer met voorwaardelijke vrijstelling zijn toegelaten. Tevens vragen zij op welk regime deze bepaling van toepassing is.

Goederen kunnen in een aantal gevallen worden ingevoerd met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van belasting. Veelal wordt deze vrijstelling onder bepaalde voorwaarden verleend. Over het algemeen betreffen deze voorwaarden de eis dat de goederen binnen een bepaalde termijn weder worden uitgevoerd of dat de goederen een bepaalde bestemming volgen. De vrijstellingen van belastingen die onder dergelijke voorwaarden worden verleend worden gerangschikt onder de noemer voorwaardelijke vrijstelling. Voorbeelden van de voorwaardelijke vrijstelling zijn de actieve veredeling en de tijdelijke invoer van goederen die hier te lande zullen worden tentoongesteld. In deze gevallen geldt de

eis dat de goederen binnen een bepaalde termijn weer worden uitgevoerd. Een voorbeeld van een vrijstelling die aan een bestemming is gebonden is de vrijstelling van belasting die wordt verleend voor de verhuisboedel bij verhuizing uit een derde land naar Nederland, waarbij de goederen gedurende een bepaalde tijd in bezit en gebruik moeten blijven van de persoon die deze met vrijstelling van belasting heeft ingevoerd.

Op de vraag van de leden van de PvdA-fractie of de categorie douanegoederen in artikel 3 uitsluitend de in artikel 1 gedefinieerde binnengekomen en uitgaande douanegoederen omvat, kan ik antwoorden dat op grond van artikel 1, vierde lid, van de huidige AWDA in artikel 3 alleen wordt bedoeld op binnengekomen douanegoederen.

Onderdeel C

De leden van de PvdA-fractie merken terecht op dat de voorgestelde invoeging na «door de lucht» in artikel I, onderdeel C (wijziging artikel 5 van de AWDA) dient plaats te vinden na de tweede keer dat dit begrip wordt genoemd. In de bij deze memorie van antwoord gevoegde nota van wijziging heb ik ter verduidelijking een wijziging aangebracht in artikel I, onderdeel C, van het wetsvoorstel.

Onderdeel I

De leden van de PvdA-fractie vragen naar de reden voor de slotclausule «tenzij een uitvoeraangifte met het oog op...», die in het huidige artikel 12 ontbreekt.

De reden van deze opname is gelegen in het feit dat, in tegenstelling tot hetgeen in de huidige wetgeving het geval is, goederen die ten uitvoer zijn aangegeven in een andere Lid-Staat dan Nederland, in Nederland niet meer als binnengekomen douanegoederen worden aangemerkt. Dit is het gevolg van de werking van de interne markt waarbinnen communautaire goederen in principe vrijelijk in de Europese Economische Gemeenschap kunnen worden vervoerd zonder onder douaneverband te worden gebracht.

Onderdeel R

De leden van de fractie van D66 vragen of de regering de mening onderschrijft dat ervan uit kan worden gegaan dat de materiële zuivering voldoende is afgedekt door hetgeen daaromtrent is bepaald in artikel 130b van de AWDA. Ik kan hierop een bevestigend antwoord geven. De reden om de artikelen 54 en 54a samen te voegen houdt verband met het vervallen van het onderscheid tussen nationale en Beneluxdocumenten enerzijds en de communautaire documenten anderzijds. In het bestaande artikel 54a, dat betrekking heeft op communautaire bepalingen, is deze vorm van materiële zuivering niet opgenomen omdat in de communautaire wetgeving deze materiële vorm van zuivering reeds is geregeld. In de met ingang van 1 januari 1993 in werking tredende communautaire wetgeving, te weten de verordening (EEG) nr. 2726/90 betreffende het communautair douanevervoer (Pb EG 1990, L 262) en de daarop gebaseerde toepassingsverordening (Verordening (EEG) nr. 1214/92; Pb EG 1992, L 132) is ook voorzien in deze materiële zuivering. Uit dien hoofde is het niet wenselijk in de nationale wetgeving hierin te voorzien.

ARTIKEL III

De leden van de Pvda-fractie blijken niet vertrouwd te zijn met de Phosphorluciferswet 1901 en vragen of hun onwetendheid kan worden weggenomen.

Ik kan deze leden mededelen dat zij in hun onwetendheid niet alleen staan. Ook voor mij kwam het bestaan van de Phosphorluciferswet 1901 als een verrassing.

Ten einde de leden van de fractie van de PvdA volledig ter zake te informeren heb ik voornoemde wet – welke overigens nog in 1988 is gewijzigd – bij deze memorie gevoegd.¹

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

---

¹ Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.